

Nr 289

Av herr Hansson, Nils, m. fl., angående statsbidrag till upprättande av s. k. skogsbruksplaner.

(Lika lydande med motion nr 259 i Andra kammaren)

Tidigare har vid olika tillfällen framhållits värdet av skogsbruksplaner som ett medel för åstadkommande av ökad självverksamhet och förbättrad skogsvård inom det enskilda mindre skogsbruket. Likaså har framhållits statens intresse av att skogsbruksplaner kommer till mera allmän användning. 1960 års riksdag beslöt också om statligt stöd till verksamheten med upprättande av skogsbruksplaner. Sålunda kan denna verksamhet numera stödjas med bidrag från statens skogsförbättringsanslag, anslaget till åtgärder för ökad skogsproduktion i Norrland m. m. och anslaget till vägbyggnader å skogar i enskild ägo respektive med lån från statens skogslånefond och skogsväglånefonden. Stödet till upprättande av skogsbruksplan kan emellertid endast utgå i samband med att stöd beviljas till utförande av annan bidrags- eller lånekvalificerad åtgärd, varvid kostnaden för skogsbruksplanen inräknas i den kostnad för åtgärden, varå bidraget respektive lånet beräknas.

I samband med riksdagsbehandlingen av ärendet förra året framfördes i motioner och i debatterna allvarliga invändningar mot det framlagda propositionsförslaget, vilket likväl godtogs av riksdagen. Invändningarna, som huvudsakligen låg på det principiella planet, gällde främst det förhållandet att en skogsägare som inte kunde uppvisa något bidragskvalificerat objekt på sin fastighet eller utverka bidrag härför ej kunde erhålla bidrag för anskaffning av skogsbruksplan.

I skogsstyrelsens petitaskrivelse för nästa budgetår har föreslagits ändring av gällande bestämmelser i här berört avseende. Enligt detta förslag skulle bidrag kunna utgå till upprättande av skogsbruksplan som separat åtgärd. I sin motivering, som för övrigt ej intagits i propositionen, har skogsstyrelsen framhållit de olägenheter av främst tekniskt-praktisk art som hopkopplingen av stödet till upprättande av skogsbruksplaner med stödet till andra skogliga åtgärder medför. Vi tillåter oss att ur skogsstyrelsens petitaskrivelse återge följande:

Betalningsdelaktighet beträffande sådana vägar, som byggs med bidrag från skogsvägsanslaget, fastställs i allmänhet vid laga förrättningar, vilka ofta tager avsevärd tid. Hopkopplingen av stödet till upprättande av skogsbruksplan med stödet till skogsvägbyggnad måste därför komma att högst betydligt försena verksamheten med motsvarande skogsbruksplaner. Detsamma gäller i viss mån sådana skogsbruksplaner, för vilkas upprättande bidrag eller lån kan beviljas i samband med stöd till skogsdikning. Dikningsförrättningarna fordrar nämligen enligt gällande bestämmelser nästan undantagslöst syn enligt vattenlagen.

Återväxtplaner upprättas utan tidskrävande laga förrättningar, men även härvidlag kan arbetet med skogsbruksplaner för ifrågavarande fastigheter försenas. Överhuvudtaget synes det skogsstyrelsen föga ändamålsenligt att stödet till upprättande av skogsbruksplaner sammanbundits med stödet till andra skogliga åtgärder. Hopkopplingen försvårar ett rationellt organiserande och utförande av arbetet med skogsbruksplaner. Detta blir särskilt påtagligt i de fall skogsvårdsstyrelserna önskar anlita annat organ för upprättande av planerna. Det ligger sålunda nära till hands att skogsägareföreningarna engageras för arbetet med skogsbruksplaner inom de av föreningarna organiserade bondeskogsdistrikten ävensom i vissa andra fall. Samarbetet försvåras emellertid, om arbetet med skogsbruksplanerna skall föregås av detaljplanering av de särskilda företagen jämte prövning av bidragskvalifikationerna samt slutligen bedömning av tidpunkten när stöd till åtgärdernas utförande kan beviljas med hänsyn till medelstillgång m. m. Det bör framhållas, att detaljplaneringen med upprättande av arbetsplaner ofta kräver speciell personal för skilda objekt såsom vägbyggen, dikningar, skogsodlingar. Ett rationellt bedrivande av verksamheten med upprättande av skogsbruksplaner fordrar att särskild personal, van vid skogsindelning, får arbeta oberoende av detaljplaneringen av de olika företagen och bedömningen av dessas bidragskvalifikationer.

Vi vill särskilt rikta uppmärksamheten på vad skogsstyrelsen anfört beträffande bondeskogsdistrikten. Olägenheterna av den ifrågavarande hopkopplingen blir här särskilt framträdande, vilket måste försvåra skogsbruksplaners upprättande inom områdena. Detta synes oss så mycket olyckligare som den form av samverkan mellan olika skogsägare som tillämpas inom dessa områden i samråd med skogsägareföreningarna visat sig vara mycket ändamålsenlig. I detta sammanhang får vi erinra om att jordbruksutskottet i sitt utlåtande nr 30/1959 starkt understrukt vikten av att samverkan skogsägarna emellan kommer till stånd.

På grund av de här angivna olyckliga konsekvenserna av nu gällande bestämmelser på området synes oss mycket starka skäl tala för att riksdagen redan i år fattar beslut om ändring.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs,

att riksdagen måtte besluta att bidrag till upprättande av s. k. skogsbruksplaner såsom separat åtgärd må utgå från statens skogsförbättringsanslag och från anslaget till

åtgärder för ökad skogsproduktion i Norrland m. m. med
högst 125 kr. per plan.

Stockholm den 25 januari 1961

Nils B. Hansson **Nils-Eric Gustafsson** **Carl Eskilsson**
i Byske

Ebbe Ohlsson **Per Jacobsson** **Uno Olofsson**